

Bài Làm Chứng

Vậy là ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: “Áp-ra-ham tin vào Chúa Trời, và đức tin đó được kể là công nghĩa cho người,” và người được gọi là bạn của Chúa Trời.

(Gia-cơ 2:23)

www.vietngutinlanh.com

Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ
Hiên (5)

Một Năm Truyền Giảng Tin Lành ở Philippines

Chúa Trời Ban Tặng Quyển Kinh Thánh

Vào năm 1993 sau khi phụng sự Chúa Trời ở Singapore (tức là Tân-gia-ba) được hai năm rồi, chồng tôi và tôi cùng một người anh em Tín Đồ khác cũng là đầy tớ của Chúa, ba người cùng nhau đi truyền giảng Tin Lành ở Philippines (tức là Phi-lật-tân). Khi rời Singapore chúng tôi không thể đem theo tất cả sách vở, chúng tôi đành phải để lại một số ở Singapore. Trong những sách vở đó thì có một quyển Kinh Thánh cỡ lớn của tôi, tôi rất yêu quý quyển Kinh Thánh này, nhưng chúng tôi chỉ có thể

đem theo quyển Kinh Thánh nhỏ thôi, còn quyển Kinh Thánh lớn này tôi phải tặng cho người khác.

Sau khi chúng tôi đến Philippines rồi, chúng tôi tổ chức một vài lớp học tập Kinh Thánh, hàng tuần chúng tôi đi dự buổi lễ thờ phượng tại một Hội Thánh. Chúng tôi thay phiên nhau giảng dạy lớp học tập Kinh Thánh, công việc rất bận rộn. Mỗi khi tôi sửa soạn bài giảng dạy Kinh Thánh, thì tôi lại nhớ đến quyển Kinh Thánh lớn của tôi. Quyển Kinh Thánh nhỏ của tôi thì không bằng quyển Kinh Thánh lớn, tôi ước gì tôi có quyển Kinh Thánh lớn kia. Nhưng tôi lại tự nhủ rằng mình đã từ bỏ bao nhiêu hưởng thụ địa vị trên đời này để đi truyền giảng Tin Lành của Chúa Trời, tại sao bây giờ lại cứ nhớ mãi một quyển Kinh Thánh ư? Tôi tự nhủ rằng cứ hết lòng hết sức mà hầu việc Chúa Trời và đừng có nghĩ đến quyển Kinh Thánh kia nữa.

Rồi một Chúa Nhật chúng tôi lại đi dự buổi lễ thờ phượng ở Hội Thánh, hôm đó có một vị mục sư từ Hội Thánh khác đến viếng thăm và phụ trách giảng luận. Khi tôi lắng nghe giảng luận, tôi thấy ông mục sư cầm trong tay một quyển Kinh Thánh bìa da cỡ lớn, tôi nghĩ thầm trong bụng rằng quyển Kinh Thánh này đẹp quá!

Sau khi giảng luận kết thúc, chồng tôi và tôi cùng đi chào ông mục sư này, lúc đó tay tôi đang cầm quyển Kinh Thánh nhỏ. Khi chúng tôi nói chuyện với ông mục sư, bất thành linh mục sư nhìn vào quyển Kinh Thánh nhỏ của tôi và hỏi rằng: “Chị chỉ có một quyển Kinh Thánh nhỏ này chăng?” Tôi bèn trả lời rằng: “Không, em còn có quyển Kinh Thánh bằng tiếng Hy-lạp để dùng trong việc sửa soạn bài giảng dạy nữa.” Ngay lập tức ông mục sư giao quyển Kinh Thánh lớn của ông cho tôi và nói rằng: “Quyển Kinh Thánh này là của chị, xin chị nhận lấy quyển Kinh Thánh này!” Tôi rất ngạc nhiên, tôi hỏi: “Tại sao?”

Ông mục sự mỉm cười nói rằng: “Ấy là Chúa Trời tặng cho chị quyển Kinh Thánh này, chứ không phải tôi! Thực ra một người anh em Tín Đồ khác giao quyển Kinh Thánh này cho tôi ít lâu trước đây, khi anh ấy giao quyển Kinh Thánh này cho tôi thì anh ấy nói rằng: ‘Chúa Trời bảo tôi giao quyển Kinh Thánh này cho anh, tôi không hiểu tại sao, nhưng tại vì Ngài nói vậy thì tôi cứ làm theo lời của Ngài thôi!’ Tôi rất ngạc nhiên khi nghe anh ấy nói vậy, nhưng tại vì ấy là mệnh lệnh của Chúa Trời, tôi không thể từ chối. Tôi nhận lấy quyển Kinh Thánh này về nhà, tôi nghĩ rằng tôi không cần một quyển Kinh Thánh, tại sao Chúa Trời lại bảo anh ấy giao quyển Kinh Thánh cho tôi. Tôi bèn cầu xin Chúa Trời khai thị cho biết thánh ý của Ngài. Rồi Ngài bảo tôi rằng: ‘Quyển Kinh Thánh này không phải cho con, con cứ tạm giữ lấy quyển Kinh Thánh này trước, rồi ta sẽ chỉ thị cho con biết nên tặng Kinh Thánh này cho ai vậy!’ Bởi vậy tôi cứ giữ gìn quyển Kinh Thánh này rất cẩn thận, và đợi chờ chỉ thị của Chúa Trời. Sau một khoảng thời gian tôi lại cầu xin Chúa Trời chỉ thị cho biết phải làm gì, nhưng Ngài không có trả lời. Rồi sau một khoảng thời gian tôi lại cầu xin Chúa Trời chỉ thị, nhưng vẫn không có trả lời. Sau một vài lần như vậy, Chúa Trời vẫn không trả lời. Rồi sáng hôm nay khi tôi đang sửa soạn đến Hội Thánh thì bất thành linh chỉ thị của Chúa Trời đến: ‘Hôm nay con hãy đem theo quyển Kinh Thánh này đi Hội Thánh, rồi ta sẽ chỉ thị cho con biết phải giao cho ai!’ Bởi vậy tôi bèn đem theo quyển Kinh Thánh này đến đây. Sau khi giảng luận kết thúc, khi chị bước về phía tôi, thì lời của Chúa Trời đến vào tai tôi: ‘Đây là người nên nhận lãnh quyển Kinh Thánh này!’ Bởi vậy tôi giao quyển Kinh Thánh này cho chị, chuyện này là hoàn toàn do Chúa Trời sắp đặt, tôi chỉ là tuân theo mệnh lệnh của Ngài thôi!”

Khi tôi nghe xong giải thích của ông mục sư, tôi ngạc nhiên không tả nổi. Rồi tôi mở quyển Kinh Thánh ra, tôi thấy quyển này giống y hệt như quyển Kinh Thánh lớn mà tôi để lại ở Singapore! Nhưng quyển này là bìa da có lẽ sách màu vàng kim, ấy là một quyển Kinh Thánh rất đắt giá, còn quyển Kinh Thánh tôi để lại ở Singapore chỉ là một quyển bình thường thôi! Tôi xúc động quá nói không ra tiếng. Chúa Trời biết rằng tôi thương quyển Kinh Thánh của tôi lắm, chỉ vì công việc truyền giảng Tin Lành của Ngài mà tôi đành phải để lại quyển Kinh Thánh ở Singapore, nhưng tôi cứ tưởng nhớ quyển Kinh Thánh của tôi hoài. Chúa Trời biết rõ tâm tình của tôi, và một lần nữa Ngài lại trông nom nỗi niềm trong lòng tôi, Ngài sắp đặt mọi việc trọn vẹn và nhờ những người đầy tớ trung tín của Ngài giao tặng quyển Kinh Thánh này cho tôi. Tôi bỏ đi một quyển Kinh Thánh tôi yêu quý vì công việc của Ngài, thì bây giờ Ngài tặng cho tôi một quyển giống y hệt quyển của tôi nhưng hạng cao đắt giá hơn nhiều. Cha ơi! Cha ơi! con chỉ là một tên tôi mọi nhỏ mọn của Cha, tại sao Cha thương yêu trông nom con đến mực này!

Chúa Trời Làm Ba Phép Lạ Để Cung Cấp Nước

1. Phép lạ đầu tiên

Lúc đó chúng tôi ở tại thành phố Manila, là thủ đô của Philippines. Khí hậu của Manila rất nóng, hình như là còn nóng hơn Việt Nam nữa. Lúc đó Manila thường bị cúp điện và cúp nước. Tôi nghe nói là bây giờ thì không bị cúp điện thường xuyên nữa, nhưng cung cấp nước uống vẫn là một nan đề lớn. Hồi đó năm 1993 mỗi ngày đều bị cúp điện mấy tiếng đồng hồ, và thường

thường vào khoảng 10 hay 11 giờ sáng thì bắt đầu cúp nước, mãi cho đến 4, 5 giờ chiều mới có nước cung cấp. Rồi sau cơm chiều khoảng 8 giờ thì lại bị cúp nước cho đến khoảng 5, 6 giờ sáng mới có nước. Vậy có nghĩa là mỗi ngày chỉ cung cấp nước từ 5, 6 giờ sáng đến 10 hay 11 giờ sáng, và lần thứ hai cung cấp nước là từ 4, 5 giờ chiều đến khoảng 8 giờ chiều. Chúng tôi có sẵn bốn cái thùng thiệt lớn trong nhà để tích trữ nước.

Hồi đó chúng tôi tổ chức những buổi học tập Kinh Thánh tại vài chỗ khác nhau. Sau mấy tháng chúng tôi thấy rằng nên thành lập một Hội Thánh của mình, chúng tôi cầu xin chỉ thị của Chúa Trời thì Ngài cũng bằng lòng cho phép. Chúng tôi tạm thời dùng phòng khách của nhà chúng tôi làm nơi tụ họp, và Hội Thánh bắt đầu vào ngày Lễ Phục Sinh. Trước ngày Lễ Phục Sinh chúng tôi rất bận rộn, chúng tôi đi giảng dạy lớp học tập Kinh Thánh vào buổi chiều thứ bảy, đến 7 giờ mấy mới về. Khi về đến nhà, cả ba người chúng tôi – ấy là anh em Tín Đồ kia cùng làm việc chung với chúng tôi, chồng tôi và tôi đều mệt ghê. Chồng tôi và anh em Tín Đồ kia vội vàng đi vào phòng để tiếp tục sửa soạn cho buổi thờ phượng đầu tiên ngày mai. Tôi cũng phải sửa soạn một bài chia sẻ cho buổi tiệc thánh ngày mai, nhưng khi tôi nhìn vào phòng khách của chúng tôi thì tôi thấy chỗ đó dơ quá, bụi bặm dính đầy. Tại vì không khí ở thành phố Manila rất dơ bẩn, tất cả đồ đạc trong nhà đều đầy bụi. Tôi lau chùi bàn viết của tôi hai, ba lần mỗi ngày, vậy mà nó vẫn dính đầy bụi bặm. Hôm đó chúng tôi đi ra ngoài suốt cả buổi chiều, bởi vậy cả phòng khách đầy bụi bặm, dơ ơ là dơ. Tôi nghĩ rằng: “Ngày mai chúng tôi sẽ thờ phượng Chúa Trời tại phòng khách này, nhưng phòng này dơ như thế, làm sao được! Không được, tôi không có để cho chỗ thờ phượng Chúa Trời dơ như thế được! Tôi phải lau chùi chỗ này cho thiệt sạch sẽ!”

Nhưng tôi sực nhớ rằng lúc đó đã bảy giờ mấy rồi, và thông thường vào khoảng 8 giờ mấy thì cúp nước. Nếu tôi lau chùi phòng này thì ít nhất cũng phải tốn một tiếng rưỡi hay hai tiếng đồng hồ, trong khi tôi lau chùi nửa chừng thì sẽ cúp nước, đến khi tôi lau chùi xong xuôi thì lúc đó đã cúp nước từ lâu rồi, mồ hôi thấm ra cả thân thể sẽ hôi thối dơ bẩn vô cùng, mà tôi lại không có nước để tắm rửa. Ở đây tôi phải nói rõ một chút. Phòng tắm thì ở lầu hai, mà bồn thùng nước lớn thì ở đằng sau nhà. Tôi không đủ sức đem thùng nước lên lầu hai, mà chồng tôi đang cặm cụi làm việc để sửa soạn cho buổi thờ phượng ngày mai, tôi không muốn làm phiền chồng tôi. Nhưng rồi ngay lập tức tôi nghĩ rằng: “Cho dù tôi không thể đi tắm rửa, và cả thân thể tôi đều hôi thối dơ bẩn, tôi vẫn phải lau chùi phòng này cho sạch sẽ để thờ phượng Chúa Trời ngày mai. Nếu thân thể tôi hôi thối dơ bẩn quá thì tôi sẵn sàng ngủ trên sàn nhà, tối nay tôi không ngủ trên giường. Rồi sáng mai tôi dậy sớm mà tắm cũng được.”

Sau khi tôi quyết định rồi, tôi cầu xin Chúa Trời giúp tôi. Lúc đó đã gần tám giờ rồi, tôi giặt rửa mấy cái màn cửa sổ, quét nhà, lau sàn nhà, lau chùi đồ đạc bàn ghế. Kỳ diệu thay, nước không có cúp. Sau khi tôi lau chùi sạch sẽ cả phòng rồi, lúc đó đã gần mười giờ, mà nước vẫn chảy ào ào rất mạnh. Tôi vừa mệt mỏi vừa hôi thối dơ bẩn, nhưng lòng tôi vui vẻ sung sướng vô cùng. Tôi nói với Chúa Trời rằng: “Con đã làm sạch cái phòng này, ngày mai chúng con sẽ thờ phượng Cha ở đây!” Bất thành linh tôi nhận được một câu chỉ thị của Chúa Trời rằng: “Vậy con hãy đi tắm rửa cho sạch sẽ đi!” Tôi rất kinh ngạc, tôi bèn nói với Chúa Trời rằng: “Vậy xin Cha hãy cung cấp nước cho con!” Phòng ngủ và phòng tắm thì ở lầu hai, kỳ diệu thay, nước vẫn chảy rất mạnh và còn có thể lên tới lầu hai nữa. Tôi bèn đi tắm rửa gội đầu. Tôi vừa mới tắm rửa xong thì nước ngừng chảy ngay tại thời điểm đó.

Tôi cảm tạ khen ngợi Chúa Trời ! Ngài thật là Đấng Cha nhân từ thương xót của chúng ta. Rồi sau đó tôi mới đi vào phòng ngồi vào bàn viết để sửa soạn bài chia sẻ cho bữa tiệc thánh ngày mai.

Qua sự kiện này tôi học được một bài học quý giá: Chúng ta cứ hết lòng hết sức mà chăm lo công việc của Chúa Trời, còn chuyện của mình chúng ta đừng có lo, chúng ta giao phó hết thảy mọi việc cho Ngài đi! Rồi Chúa Trời sẽ trông nom mọi việc cho chúng ta, bất cứ việc lớn việc nhỏ Ngài cũng trông nom cho đàng hoàng đẹp đẽ vậy.

2. Phép lạ thứ hai

Bây giờ tôi sẽ kể tiếp một câu chuyện khác cũng liên quan đến chuyện cung cấp nước ở Manila, chuyện này mới thực sự là một phép lạ kỳ diệu. Tôi đã nói ở trên rằng nhà chúng tôi có bốn thùng lớn để tích trữ nước tại vì Manila bị cúp nước thường xuyên mỗi ngày. Thông thường mỗi ngày có nước cung cấp từ khoảng 5, 6 giờ sáng đến 10 hay 11 giờ sáng, và lần thứ hai là từ 4, 5 giờ chiều đến khoảng 8 giờ chiều. Một hôm chúng tôi thức dậy thấy không có nước! Ủa? Tại sao hôm nay cúp nước sớm quá vậy? Nhưng tại vì chúng tôi có tích trữ nước trong bốn cái thùng lớn, cho nên vẫn có nước để ăn uống và tiêu dùng. Nguyên ngày đó không có nước cung cấp. Rồi hôm sau cũng không có nước cung cấp. Tại sao? Lý do là tại vì có một con rắn lớn chui vào cái máy bơm của trạm nước và làm hỏng cái bơm, bởi vậy cả một khu vực lớn không có nước cung cấp. Chính phủ đang sai người đi sửa lại cái máy bơm, chùng nào mới sửa xong thì không ai biết! Lúc đó nhà chúng tôi vẫn có bốn thùng nước, nhưng lẽ dĩ nhiên chúng tôi phải rất cẩn thận khi xài nước, nước tích trữ trong thùng là để dành cho ăn uống thôi. Chúng tôi tạm thời không giặt rửa áo

quần, không rửa phòng tắm cầu tiêu, không lau chùi nhà cửa, cho nên cả nhà đều hôi thối. Chúng tôi cũng chẳng làm gì được, chỉ có giao phó mọi việc cho Chúa Trời thôi.

Trong xóm chúng tôi có một cái giếng cũ, ngày thường không ai đếm xỉa đến cái giếng này. Nhưng lúc đó mỗi ngày đều có một đám đông người sắp hàng để múc nước tại giếng đó. Tại vì đông người quá, phải sắp hàng cả bốn, năm tiếng đồng hồ mới múc được một thùng nước. Tôi nhìn vào đám đông đó, tôi nghĩ rằng tôi cần phải chăm lo sửa soạn bài giảng dạy Kinh Thánh, tôi đâu có thì giờ đi sắp hàng cả buổi chiều để múc một thùng nước. Tôi tự nhủ rằng nếu chúng tôi xài hết nước trong bốn thùng lớn rồi, thì chỉ có một cách duy nhất là vào buổi tối khi mọi người đều đi ngủ hết, lúc đó chúng tôi mới đi múc nước, như vậy thì khỏi phải sắp hàng.

Rồi đến buổi sáng thứ sáu lúc đó đã cúp nước bốn ngày rồi, bốn thùng nước lớn của chúng tôi đã xài gần hết. Tôi ngồi ăn sáng một mình, tôi vừa ăn vừa ngẫm nghĩ rằng ngày mai là thứ bảy, buổi chiều thứ bảy có ba lớp học tập Kinh Thánh, sẽ có ba nhóm người đến nhà tôi dự 3 lớp học tập này, và lớp sau cùng sẽ ở lại ăn cơm chiều cùng một lượt với chúng tôi. Tôi nói với Chúa Trời rằng: “Cha ơi, ngày mai sẽ có 3 nhóm người đến dự 3 lớp học tập Kinh Thánh, con phải nấu nước cho họ uống, và phải nấu cơm cho nhóm cuối cùng nữa, nhóm cuối cùng có mười mấy người. Bây giờ con đã xài gần hết nước tích trữ trong thùng rồi, con không có đủ nước để cung cấp nước uống cho mấy chục người và nấu cơm cho mười mấy người ăn. Con có thể đi mua nước ngọt cho họ uống, nhưng nước ngọt thì mắc tiền, và cũng không tốt cho sức khỏe, mỗi người chỉ được uống một chút chút thôi. Nhưng con hẳn không có đủ nước để nấu cơm cho họ, vậy sau lớp học tập Kinh Thánh cuối cùng thì mấy anh chị em không thể ở lại

đây ăn cơm. Trừ phi Cha làm một phép lạ biến hóa nước uống cho con, bằng không thì con chỉ có làm như vậy thôi!” Tôi vừa nói xong, thì bỗng nghe có tiếng gì ở đằng sau nhà, hình như là tiếng nước chảy. Tôi vội đi ra đằng sau nhà coi coi, thì thấy có vài giọt nước đang từ từ chảy ra từ vòi nước. Tôi la lên, “Có nước kìa!” Chồng tôi và anh em Tín Đồ kia vội chạy đến. Lúc đầu chỉ có vòi nước ở đằng sau nhà có vài giọt nước chảy ra, tại vì vòi nước đó ở chỗ thấp nhất, rồi từ từ nước chảy mạnh hơn, và các vòi nước khác trong nhà đều có nước chảy ra, nước chảy càng lúc càng mạnh hơn, rồi nước ào ào chảy ra. Chúng tôi đem hết thảy thùng nhỏ, thùng lớn, chậu lớn chậu nhỏ ra đựng nước. Nước cứ chảy ào ào không ngừng, chúng tôi vội vàng giặt rửa quần áo, lau sạch phòng tắm cầu tiêu.

Các bạn chắc tưởng rằng cái máy bơm được sửa lại rồi, phải không? Không! Các bạn sẽ không bao giờ tưởng tượng được chuyện gì xảy ra! Trong khi nước chảy ra ào ào từ các vòi nước ở nhà tôi, thì cả một khu vực lớn vẫn không có nước!

Lúc đầu chúng tôi không biết rằng chỉ có một mình nhà chúng tôi có nước, chúng tôi cũng tưởng rằng chắc là họ sửa lại cái máy bơm rồi. Ai ngờ một cô gái ở nhà kế bên thấy chúng tôi có nước giặt rửa quần áo và rửa sạch nhà cửa dụng cụ, cô ấy đến hỏi tôi rằng, “Sao nhà chị có nước ư?” Tôi nói, “Dạ, phải!” Cô này nói tiếp, “Ừa, tại sao nhà tôi vẫn không có nước, hết thảy các nhà trong phố này vẫn chưa có nước, mà tại sao nhà chị lại có nước vậy?” Lúc đó tôi mới biết rằng ấy là một phép lạ! Chúa Trời đã nhận lời cầu nguyện của tôi, Ngài đã làm một phép lạ để ban nước cho chúng tôi. Và lẽ dĩ nhiên không những chỉ chăm lo cho chúng tôi thôi, mà Ngài cũng chăm lo cho những anh chị em Tín Đồ sẽ đến dự buổi học tập Kinh Thánh vào ngày hôm sau nữa. Nước cứ chảy ào ào từ giữa trưa cho đến khoảng mười giờ tối, khi chúng

tôi giặt rửa hết thảy cho sạch sẽ và lại chứa đầy 4 thùng lớn rồi, thì nước ngưng chảy!

3. Phép lạ thứ ba

Buổi chiều thứ bảy ba nhóm anh chị em đến dự ba lớp học tập Kinh Thánh, tôi nấu nước cho họ uống, rồi nhóm cuối cùng ăn cơm chiều cùng một lượt với chúng tôi. Mọi người đều vui mừng cảm tạ ân điển kỳ diệu của Chúa Trời, Ngài đã làm một phép lạ để cung cấp nước uống cho con cái của Ngài. Sau khi các anh chị em đều ra về rồi, tôi lại sửa soạn nấu nước uống cho buổi thờ phượng Chúa Nhật ngày mai. Tại vì số người trong Hội Thánh chúng tôi tăng thêm, phòng khách của chúng tôi không đủ chỗ ngồi nữa, chúng tôi bèn thuê một lớp học trong một nhà trường để làm nơi tụ họp cho buổi lễ thờ phượng Chúa Nhật. Mà nhà trường đó không cung cấp nước uống, cho nên mỗi Chúa Nhật chúng tôi phải đem một thùng lớn đựng đầy nước uống đi buổi lễ thờ phượng. Sau khi tôi nấu nước xong xuôi thì nước tích trữ được vào ngày hôm qua đã xài gần hết rồi. Một lần nữa chúng tôi lại giao phó chuyện này cho Chúa Trời, chúng tôi chẳng làm gì được cả.

Sáng hôm sau là buổi sáng Chúa Nhật, trước khi chúng tôi đi thờ phượng Chúa, anh em Tín Đồ kia làm việc chung với chúng tôi ngồi một mình ngẫm nghĩ, rồi anh ấy nói rằng, “Chúa ơi, xin hãy ban nước cho chúng con!” Anh ấy vừa nói câu này, thì tự nhiên có tiếng nước chảy trong ống dẫn nước. Chúng tôi lại vội vàng lấy hết thảy thùng lớn thùng nhỏ chậu lớn chậu nhỏ ra, thì một lần nữa nước ào ào chảy ra từ vòi nước. Và lúc đó cả một khu phố lớn vẫn không có nước, chỉ có một mình nhà chúng tôi có nước ào ào chảy ra từ vòi nước. Khi hết thảy thùng nước đều chứa

đây rồi, chồng tôi nói: “Đẩy hết trơn rồi!” thì ngay tại thời điểm đó nước ngưng chảy ra.

Chúa Trời làm hai phép lạ nội trong ba ngày, lần đầu tiên là vào ngày thứ sáu, rồi lần thứ hai là vào buổi sáng Chúa Nhật. Chúa Trời không có làm phép lạ thứ ba nữa, tại vì một hai ngày sau thì cái máy bơm đã được sửa lại rồi. Ân điển và lòng nhân từ của Chúa Trời thiệt lớn thay!

Không chừng có người không tin và nói rằng tôi nói dối bịa đặt ra câu chuyện này! Để tôi nói rõ cho các bạn nghe, tôi là Tín Đồ của Chúa Giê-su, tôi là một người đầy tớ của Chúa Trời truyền giảng Tin Lành của Ngài, tôi không nói dối đâu. Nếu tôi nói dối thì tôi đã phạm tội lỗi, tôi sẽ không hầu việc Chúa Trời được nữa, Ngài sẽ không ban ân điển năng lực cho tôi để rao truyền lời của Ngài nữa đâu! Những lời làm chứng của tôi là một trăm phần trăm chân thật! Chúa Trời thì luôn luôn gần gũi với những kẻ kính mến vâng lời Ngài.

Hôm nay tôi đã kể cho quý vị nghe những sự kiện tôi kinh lịch được khi chồng tôi và tôi phụng sự Chúa Trời ở Philippines. Chúa Trời biết rõ tâm tình của tôi, Ngài tặng cho tôi một quyển Kinh Thánh thiệt đẹp để thay cho quyển Kinh Thánh tôi để lại ở Singapore. Chúa Trời làm ba phép lạ để cung cấp nước cho chúng tôi. Nếu các bạn kính mến vâng lời Ngài thì Ngài cũng sẽ giải cứu các bạn trong cơn hoạn nạn vậy!

© Châu Huệ Hiền, 2016, 2018

Permission is granted for the non-profit distribution or printing of this message for the ministry of the Gospel.

Cho phép phân phát hoặc in lại bài giảng này phi lợi nhuận trong việc rao truyền Tin Lành.